

Partie skorodowanych elementów krokiew czy płotwy w partii styku poszycia dachu nawy i kaplicy północnej należy również miejscowo wzmocnić lub wymienić na elementy o takich samych przekrojach i parametrach. Paroizolacja – zastosowano wzmocnioną membranę paroizolacyjną z wielowarstwowego polietylenu. Membrana położona na krokwiach przychwycona kontrłatami. Na nich następnie przybite łaty i założony gont podwójny. Kontrłaty oraz łaty powinny być wcześniej dobrze zaimpregnowane – dwukrotnie malowane lub najlepiej w kąpieli.

STOLARKA OKIENNA I DRZWIOWA

• Stolarka drewniana. Okna prostokątne i ostrołukowe – bez zmian.

3. ROZWIĄZANIA KONSTRUKCYJNO - MATERIAŁOWE WEWNĘTRZNYCH I ZEWNĘTRZNYCH PRZEGRÓD BUDOWLANYCH IZOLACJA PAROPRZEPUSZCZALNA

Nad krokwiach w dachu zastosowano wzmocnioną membranę paroizolacyjną z wielowarstwowego polietylenu, o parametrach:

- paroprzepuszczalność pary wodnej min. 200 m,
- grubość min. 180 μ m,
- reakcja na ogień E
- wytrzymałość na rozciąganie min. 200(I)/200(T)N/50 mm
- wytrzymałość na rozrywanie min. 100(I)/1009T)N

POKRYCIE DACHU:

Do krycia dachu należy zastosować gont modrzewiowy łupany o długości 50 cm (alternatywnie można zastosować gont o długości 60 cm), szerokości 7 – 14 cm i grubości w najgrubszym miejscu min. 27 mm. Pokrycie ułożone z dwóch warstw. Gont przed położeniem powinien z wiązek zostać impregnowany w kąpieli.

* Zaleca się jak najmniejszy przyrost słoju rocznego, jednak nie większy niż 4 słoje roczne na 1 cm

Mocowanie gontów – każdy gont mocowany dwoma gwoździami karbowanymi lub spiralnymi, koniecznie ocynkowanymi, miedzianymi lub ze stali nierdzewnej – dopuszcza się montaż zszywkami ze stali nierdzewnej.

Odstęp gwoździ od krawędzi gontu w zależności od gatunku drewna i szerokości gontu nie powinien być większy niż 15-50 mm.

Gwoździe powinny zostać przykryte przez znajdujące się nad nimi rzędy gontów na długości 30-40 mm. Widoczne gwoździe należy usunąć. Gwoździe należy wbijać tak głęboko, aby nie zostały zniszczone włókna drewna. Za głęboko wbite gwoździe mogą poluzować gonty lub je rozerwać.

Fugi – w czasie mocowania gontów trzeba przewidzieć między gontami odstępy tzw. fugi ruchome. Szerokość zależy od skurczu stosowanych gontów. Im bardziej suche są gonty podczas montażu, tym szersze powinny być fugi. Stosuje się przeważnie szerokości fug od 1 do 5 mm. Boczne przemieszczenie fugi musi wynieść min. 30 mm.

Na narożach, układa się specjalnie wyprofilowane gonty lub kształtki.

Wymagane parametry gontu:

- Formy: w kształcie klina lub równoległe.
- Nachylenie słoja rocznego - dopuszczalne 90' - 30' w stosunku do szerokości gontu
- Tolerancja włókien - dopuszczalna do 50 mm od równoległej w stosunku do krawędzi bocznej w odstępie 300mm od stopki gontu (Norma-Primex: włókna bieżą równoległe do krawędzi bocznych).
- Prostopadłość na stopce gontu - dopuszczalne odchylenie do 8% szerokości tylko 2 mm, niezależnie od szerokości gontu.
- Sęki – niedopuszczalne na przedniej stronie, dopuszczalne mocno wrosnięte o średnicy do 10 mm na spodniej warstwie
- Kolor - dopuszczalne: różnice w zabarwieniu, które wynikają z naturalnych właściwości drewna.
- Biel - niedopuszczalna
- Pęcherze żywiczne - niedopuszczalne
- Ślady owadów - niedopuszczalne
- Rysy, pęknięcia - niedopuszczalne
- Wymiary graniczne: długość – dopuszczalne + 25 mm do -6 mm przy 10% dostawy 6% długości
- Wymiary graniczne: szerokość – 70 - 140 mm, dopuszczalne -5% przy 10% dostawy
- Wymiary graniczne: grubość – min. 27 mm, dopuszcza się -5% przy 10% dostawy
- Wilgotność gontów stan powietrzno suchy do 20% wilgotności.